

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferencz-u. 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el. Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Melléklapja: „GÖMÖR-KISHONT T. E. VÁRMEGYE HIVATALOS ÉRTESÍTŐJE.”

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Ujváros-utca 8. szám alatt (Tóthy-féle házban)

R Vozary Gyula tanárnál. — Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petütsor térfogata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala Rimaszombat Ujváros utca Tóthy-féle házban, nem különben minden hazai pósthivatal. Az előfizetés legezelszerűben posta-utalvány uján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

OKTÓBER 6-IKA.

Negyvenegy éve annak, hogy a magyar forradalomnak vezér-férfiait a tulsulyra vergődött önkényuralom örökre elnémitotta.

Október 6-ika történelmünk egyik leggyászosabb napjának évfordulója. A világsi fegyvertétel szörnyű katasztrófája a szerencsétlen nemzetre zúdította a boszuért libegő kamarilla minden ördögét, minnek következménye az a mézár-lás volt, melynek emléke negyvenegy év után is keserűséggel tölti el a honfiak kebelét.

A hősöknek meg kellett halniok!

Nem ismertek irgalmat, kegyelmet s áldozatul estek az ártatlanok is, mint hazánk első független miniszteriumának elnöke: Battyány Lajos gróf, kinek ártatlansága napnál fényesebben világosult ki, és a kitől még az sem volt elég, hogy életét önkézüleg akarja kioltani, — nyakán ejtett tántorgó sebeivel bitófa alá hurcolták s csak kegyelemből változtatták halálos ítéletét golyó által való kivégzésre.

Ugyanezen napon az Aradon felállított hadi törvényszék ítélete következtében tizenhárom magyar tábornokot végeztek ki.

Alig van iskolás gyermek, a ki ne tudná e rettentő mézár-lás okát. Ősi alkotmányunk érdekében apáink minden követ megmozgattak, s midőn a jog és igazság fegyvereivel célukat elérték, s nemzetünk a békés fejlődés reményében lázas tevékenységgel fogott a munkához: hazánkat szabaddá és szabadságában boldoggá tenni: az irigység titkos kezei a reménység szárait rendre mind elvagdosták, — ellenünk lázíták a velünk egy ezredig jó egyetértésben élő nemzetiségeket: a horvátokat, oláhokat, elhitetvén velük, hogy a magyar őket leigáznai törekszik. Mikor aztán a békés egyetértés reményének szárai egytől egyig mind elszakadoztak, apáink is fegyvert fogtak kezükbe s szentesített alkotmányukat akként védelmezték meg, hogy ellenségeiket mind leverték. De a szabadságunkat fojtogatni törekvő zsar-

nokság szövetkezet egy még nagyobb zsarnoki hatalommal: a muszkával, — s az ellenség száz-ezrei csakhamar ellepték hazánk téreit, — az igazság napja elborult, a túlnyomó erő kicsavarta kezükből a hősök fegyverét: míg 1849. október 6-án Aradon bevégződött minden, a nemzet napja leáldozott

De hogy az eszme nem halt meg, a legfényesebben igazolja a gyásznapi negyvenegyedik évfordulója, melyen Arad városa kebelében fogja látni a nemzetnek színe-javát: a boszuálló hatalom vérszívói helyett egy szabadságra teremt s szabadságáért ma is meghalni kész nemzet küldötteit, a vértörvényszék helyett a világtörténelemnek egy nemzet akarataiban nyilvánuló ítélőszékét; az egykori névtelen hősöknek még számos élő alakját, kik örömkönyvekben uszó szemekkel fognak tekinteni arra a szoborra, melynek indító oka és alapja a magyar nemzetnek soha el nem lobbanó hazaszeretetében gyökerezik.

A mily gyászos volt tehát a nap negyvenegy év előtt, ép oly lélekemelő lesz most, midőn oly hosszú idő alatt lassanként kivivott szabadságának teljes fényében ragyogó napját ünneplheti meg a magyar nemzet október 6-án. — A léleknek minden gondolatával, a szívnek minden nemes érzelmével ott lesznek e napon azok is, kik körülményeiknél fogva tényleg nem utazhatnak Aradra, hogy Zala György mester művében gyönyörködhesseken.

És ezentul e nap ünnepe lesz a magyar nemzetnek, melyen a hősök halálára való visszaemlékezés fogja fokozni az örökre égő hazaszeretet Vestalángját s erőt fog adni arra, hogy a szabadság eszméjétől áthatott nemzet, ha kell, éreztesse hatalmát azokkal szemben, kik elég merészek önálló nemzetiségünk s állami fejlődésünk elé akadályokat gördíteni.

Mig a hősök emlékezete él kebelünkben: élni fog szabadságunk is. Ha valaha megfelelkezni azokról, kik a mi szabadságunkért vértüket ontották, megérdemelnők, hogy a népek történetének nagy könyve örökre el legyen zárva előttünk.

De nem feledkezhetünk meg róluk, mert emlékeztük a szabadság eszméjével együtt még az aradi szobornál is tartósabb anyagba van vésve: szívünkbe!

Orvosgyűlés Csizben.

A gömörmezei orvosok és gyógyszerészek egylete rendes őszi közgyűlését — mely különben a leégett Rozsnyón szokott megtartatni — szeptember 29-én a fészi híres jödfürdő igazgatóságának és tulajdonosainak szíves meghívása folytán kivételesen Csizben tartotta meg. A hely azon jelentőségénél fogva, melyre vízének csodálatos gyógyértéke által már is emelkedett, igen szerencsésen lett a czéla megválasztva, mit azon konstatált tény is eléggé igazol, hogy az egyletnek megalakulása óta soha sem volt ily népes közgyűlése. Ott voltak: Szabó Samu, Török János, Löcherer Tamás, Szabó Károly, Lichtschein Adolf, Zehery István, Kres Gyula, Borszék Armin, Maurer Arthur, Schürger József, Hampel József, Pazár Andor, Gutlohn, Gescheit, Danis, Honéczy, Ruber, Kende, Schwartz (Tiszolcz), Goldblatt, Löwy és Schwarz (Putnok) orvosok, és Liszka József, Fekete Nándor, Perjéssy Sándor, Lamos József gyógyszerészek s néhány érdeklődő vendég.

Mig mindenfelől összesereglett volna a tudós collegium, a megérkezettek Glósz Arthur fürdőigazgató kalauzolás mellett a fürdőberendezést, kutakat és helyiségeket tekintették meg. Mindenütt meglepett a esin, tisztaság, rend és korszerűség, melynek minden legkisebb tárgyon nyoma van, s arról tanuskodik, hogy daczára azon gyorsaságnak, melyvel mintegy varázsütés rögtönösségével kellett „mindent a semmiből” előteremteni, a gondos megfigyelés, tapasztalat segítségével a fürdő jó hírve és a szenvedő emberiség érdekében egyaránt minden lehető el lett követve. Maguk a kutak, vízvezetékek, a gőzfűtő-ház, a modern technika legújabb vívmányainak felhasználásával, a fürdő-, étkező-, üdülő helyiségek teljes esinnal és kényelemmel berendezve, a lakoszobák egészségügyi szempontból kellő szakértelemmel megválasztva és elhelyezve, valóban elismerést érdemlő körülmétekről tanuskodnak. Kár, hogy még eddig a lakoszobák elégtelen számban vannak ahoz a roppant látogatottsághoz képest, melynek e világhírű hely máris örvendhet, de e hiány pótlásáról már a jövő fürdőidény beállta előtt némileg gondoskodva lesz.

Tizenegy óraker délelőtt ült össze a tudós társaság közgyűlése. Előre haladott kora miatt az ősz tudós elnök dr. Marikovszky Gusztáv meg nem jelenhetvén, az elnöki széket közöbajtásra ideiglenesen dr. Török János foglalta el. Miután a mult ülés jegyzőkönyve, melyet dr.

Atyjuk pedig, ki folyton a geneológia kedvenc tanulmányozásával és tervezgetésével volt elfoglalva, megelégedett azzal, hogy leánya bir mindazon tulajdonságokkal, melyekkel egy Redney bárónőnek, hogy rangjához méltó legyen, birnia kell, s hogy jogosult egy kedve szerinti parthie elérésére, — de leányai belvilágával vajmi keveset törődött.

Szendike, ki ösmerte atyja elfogult előítéleteit és tervezgetéseit: purgatóriumi gyötrelmeket szenvedett, hogy napról-napra nagyobb mérveket öltő szerelmét atyja előtt titkolni volt kénytelen. Számtalanszor határozta el ugyan magát, hogy kitarja a szívét atyja előtt s megmondja neki, hogy szeret; — de midőn elhatározását foganatosítani akarta, elhalt a szó ajakán, mert remegett ama gondlattól, hogy atyja őt kinevetni és ideálját visszautasítani fogja. De miért utasítaná vissza atyám? — szövé gondolatjait a szerelmes leány — mert nincs grófi vagy bárói koronája, vagy mert nincs annyi pénze mint nekem? . . . de van bármelyik gróffal vetekedő külseje, pártatlan jó szive, mely mindennél drágább kincs; van finom modora, melyet hercegek irigyelhetnek tőle, s mely tudománya, mely nevé hatálatlaná tette, — s végül, nemes származása nem ér-e fel szép tulajdonságai mellett egy grófi vagy bárói koronával . . . ? Nem, atyám szeret és nem lesz oly kérlelhetlen, hogy ő enyém ne lehessen . . ! Ha megmondom neki mennyire szeretem, hogy nélküle éltem kietlen, pusztá volna . . . tudom . . . oh, hogy is gondolhattam ilyet! . . . biztosan nem fog tőlem megtagadni egy oly kérést, melytől — érzem — élttem boldogsága függ, hogy nagyravágásának, előítéletének áldozzon fel. . .

Oh! — mondá némi szünet után sirva — nem! . . . ő bizonyosan nem egyezik kérésemben; hisz még gyermek koromban Herlitz grófnak szánt, kit pedig szívem mélyéből gyűlölök . . . Oh én szerencsétlen! — zokogá és rőzsás arczát tenyerébe rejtve, térdre omlott és az imában keresett vigasztalást.

Oh az ima minden bánatra, fájdalomra gyógyítólag hat . . . Ki megunta a világot, vagy ki megutálta az embert, mert megcsókolta és megcsalta: imádkozzék — és megszereti az embert; a ki esalódott és féreg ragz szívén, mely örüllté teheti: boruljon az imaszámolyra és imá-

T Á R C Z A.

Cziprus ágak

Zendülj meg lantom, zengj halotti dalt,
Adj temetői síri hangokat.
Mint a szellő, síró szellő, mikor
Virányt tarol, hulló levélt szakaszt.

Mint a természet haldoklásakor
A lány haraszt, omolva esedesen,
Puha ágat vető a föld felett,
Keblén ezer nyugvó halott pihen.

Sírtól jövök, ott voltam újlag,
Az elmúlás sötét rideg helyén,
Onnan hozom — ez ének ott fakadt
A kakukk füves temető ölén.

Halott siratni zendül én dalom;
Örök nyugtát holott két szív lelé
Két hű kebel, hadd szurjak zöldellő
Cziprus ágakat a sírok fölé.

Hő nyári nap van, fénysugárba' ég
Illatba' fűdik a völgy, a halom.
Arnyat borítani a hantokra majd,
Két cziprus ág hadd legyen én dalom.

Hajnal esőkjára ébred a mező;
Ah de gúny itt a fény az illatár,
Mit egyszer a temető elrabolt
Ezer tavasz nem adja vissza már.

A hű férjet a szerető apát, — —
Sötét fátyol az özvegy fátyola;
Árvák, barátok könyje hasztalan,
Örökre por a jó barát pora.

Óh gyászos e két sír, e két halom,
Két élet romja porlad zárva itt.
Mely letörölje van-e, van-e kéz,
Az özvegyek, az árvák könnyeit?:

És Gileádnak van-e balszama,
Enyhíteni a mélyig ható sebet,?

Fényre deríteni a bús éjszakát,
Mit a bánat borongó árnya vet?!

Van! él a hit még, él még a remény,
É fénysugár kietlen éjeken
Attörve biztatón lobog felénk
Biztatva int időn, enyészeten. —

Vigasztalás nemtője, anyála,
Ki hivednél ott vagy, ott közel.
A könnyeket, fájó bús könnyeket
Le, eltörölni óh jövel, jövel!

Borsody Béla.

A szerelem hatalma.

Elbeszélés.

A báró két leányával lakik a család büszkeségét hirdető ősi czimerral díszített palotájában. Az idősebbik: Szendike 18—19 éves lehet, venuszi termettel, bájosan telt idomokkal és oly kecses fejcsékelével, hogy a legridegebb férfi szívet sem hagyhatta hidegen. Tömör fekete haja hullámzó fürtöcskéiben övezé szende arczát, mi oly bájosá, oly kimondhatatlan kedvessé tette; tüzes fényű fekete szemecinek sugara és eper ajkainak mosolya bizonyára nem egy férfi szívet sebeztek már meg. Az ifjabbik: Margit, szöke 13 éves leánya. Okosságát és élénkséget árulnak el úgy azurkék szeméi, mint esinos természetnek minden mozdulata.

Margit születésekor anyjuk elhalt, neveltetésök és gondviselésök gondjai is atyjokra hárultak tehát, ki nevelésüket egy gouvernante-ra bízta. E mély tudományu, de kevés élettapasztalattal bíró hölgy pedig, mig minden igyekezetét oda irányítá, hogy növendékei szellemi kép-séget lehetőleg kifejlessze és műveltségüket a legnagyobb fokra emelje: addig szívök- és lelkükre hatni nem igyekezett s szeretett tanítványával szemben inkább a játszótárs, mint a tanító szerepét töltvén be: hallgatagon türte növendékei legszeszélyesebb akaratainak is érvényrejtését, nehogy nekik kedvök megszegésével fájdalmat okozzon, mi által akaratlanul is fejlesztette a különösen Szendikével született szenvedélyességet oly annyira, hogy az neki második természetévé vállott.

Löcherer Tamás titkár oly routinnal szerkesztett meg, hogy stylusa egy történetirónak is becsületére váljunk. — felolvasatott és hitelesített, felolvasatott dr. Marikovsky Gusztáv elnök levele, melyben öreg korára hivatkozással, hosszú éveken át viselt elnöki tisztéről lemond. A gyűlés méltányolva a felhozott okokat, egyhangú sajnálkozással veszi tudomásul a lemondást, de egyszermind annak őszinte elismerésével, hogy az ősz elnök az egyület alakítása és ügyének vezetése körül felejtethetetlen érdemeket szerzett, őt örökös tiszteletbeli elnökül választja meg, s rendszer elnökéül dr. Szabó Samu ajánlatára szinte egyhangulag dr. Török Jánost választja, titkárokat dr. Löcherer Tamást Rimaszombathól és dr. Rubert Rozsnyóról, pénztárnoknak pedig Liszka Józsefet.

Az írás két fontos tárgya dr. Szabó Samu megyei főorvos „Eszi vízfürdő, eszi víz” ez. tanulmánya, és a bába-ügy rendezésének kérdése volt.

Dr. Szabó Samu értekezését osztatlan figyelemmel hallgatta végig a gyűlés. Az érdekes tanulmányból közöljük a következőket:

„A hatvanas években egy kut ásás alkalmával egy eszi földmivel az ázott kutban sós vizet találván, az eszi nép ezen kut vizét mint sós vizet kezdte használni, ezen vízzel főztek, sütöttek kenyeret, itatták marháikat, a szolgabírósg az által a kinstár érdekét látván veszélyeztetve, a kutat lezáratta s két palackkal vegyelemzés végett Rimaszombatra küldött, érdeműs elnökünk dr. Marikovsky Gusztáv és Hamaliár Károly vegyelemzték először a kut vizét s kimutatták, hogy a vízben a nagy só tartalom mellett jód és bróm van, majd a kutat Blumenthal rimaszombati lakos megnéztén, a vizet a budapesti egyetemen dr. Than Károly ur által vegyelemztette, a vegyelemzésből kint, hogy a eszi víz ezer grammjában jódkalium 0.041 bromkalium pedig 0.080 van, itt a helyszínen fürdőtelep nem alapítottatott ugyan, de a eszi víz mint kiviteli ezikk nagy jelentőséget nyert. 1866-ban, a kut tulajdonjoga miatt per lett kezdve, ezen időtől fogva a hanyag és gondatlan kezelés miatt a viznek rossz híre kelt, különösen azért, mivel a régi kutban a jódos víz ódes vízzel keverődve, tulajdonképeni jódos víz csak a kut alján, a víz alsó rétegében volt és van, a palackok megtöltéséhez pedig a víz felső réteget használván, a kereskedés jött vízben volt ugyan kevés só, de a jód és brom teljesen hiányzott. Az 1888-ik évben a kutat nyilvános árverésen megvevén a jelenlegi tulajdonosok, szakszerű kezelés lett életbe lépve, majd ez év tavaszán, ugy hiszem édes víz keresése végett, a régi kuttól 25 méterre egy új kut lett ásatva, szerencsére a jelenlegi tulajdonosoknak 33 méter mélységben (a régi 12 méter, így az új kut 21 méterrel mélyebb) megtalálták az igen bő — mondhatnám — valódi jód és brom-forrást. Már a vegyekémlésnél is kint, hogy ezen kutnak vize sokkal nagyobb jód- és bromtartalmu mint a régi kuté, vegyelemzte Lieberman pesti és dr. Ludwig bécsi egyetemi tanár, ki vegyelemzését most publikálja a bécsi és külföldi szaklapokban. — Szerinte 10.000 súlyrészben van a eszi vízben tiszta brom 1.230, tiszta jód 0.428, brom-magnesium 1.415, jód-magnesium 0.468, összehasonlítva ezen leletet a világ brom- és jód-vizével, kint, hogy a eszi víz a világ legelső és legdusabb tartalmu vize jód és bromban.

A jód és brom hatásáról előadást tartani nincs szándékunk, csak hogy ha a leírt határról olvasunk, s ha egy keveset gondolkodunk, el kell ismernünk, hogy annak okadatolása a hatás kifejtés módjának magyarázata, csak is hypothesis, mely azonban magyarázatásoknak, változásoknak van alávetve. Azonban azt tudjuk, mert tapasztaljuk, hogy a jód hatalmas hat a körtermények felszívódására, a vér-vegy elonyos módosulására, tudjuk, mert tapasztaljuk, hogy a bróm hatalmas ideg esilapító szer, így a eszi viznek is ott lesz jó hatása, a mely eseteknél az említettek akarják elérni; kiválon jó hatásu a mirigyek, különb, nyakharlyák és a esontok görvélyes bántalmainál, azon lobterményeknél, melyek a méh petefészkek, herék és dümirigyben maradnak vissza s végre a másod- és harmadlagos bujakornál.

Csudákat ne várjon egy orvos sem a eszi víz hatásától, mint sehol, ugy itt sem fognak gyógyulni a rákosok, gümőkórosok, a gerinczsorvadásban lévő betegek,

kozok — s az ima varázsereje elviszi messze, messze, hová a betegségéből kigyógyulni akaró szívet, a vigasztalásért epedő lelket a földi szenvedélyek ragálygerjesztő paraszítjai nem követhetik; hová a földi undok szenvedélyek átokfogantató sporaí föl nem érnek . . .

A Szendike szívébe is nyugalom és rezignáció szállt be, midőn imáját elvégezte.

Ezalatt a báró a palota egyik termében Margitkával beszélget. Legyünk indiscreték és hallgassuk ki őket.

— Ugyan micsoda változás történt Szendikén? — szolt a báró mellette ülő leányához. Egész napokon át elzárkózva ül szobájában, és ha ebédre le jön is, halavány és szomorú: félek, hogy valami epeszti magát. Nem szeretném pedig, ha a gróf előtt is így mutatkoznék. Nem vettél-e észre valamit kedves gyermekem?

— Én nem vettem észre semmit kedves atyám, — válaszolt Margitka tettetett naivsággal. Amde valójában ő is észrevevő, hogy Szendikén nagy változás történt, hogy az életvidor, pajkos leányból komoly, magabazárt nő lett; ő is észrevevő, hogy napról-napra hervad, hogy arcának bájos rózsái eltűnnek. Ő még is kérdé nővérét, hogy változását mi okozza, de kérdésére sohse nyert feleletet, így tehát nem tehetett egyebet, mint azt az időt bevárni, mely előtte ezen rejtélyt megfejtendő.

III.

A tél elmúlt. A természet kezd kibontakozni téli álomból. A hideg, zord napokat meleg, verőfényes napok váltják fel; a fák zuzmarái zöld lombokkal cseréltenek ki; a föld hótakarója helyett tarka-barka virág-takarót nyer. Langyos szellők érintik az arczokat és futnak át a viruló tavaszi mezőkön, a fák lombos ágairól virág-és hull; milliónyi virág ingatja szép fejét és a teret illat-ár tölti el, míg a száz éves tölgyek zugva-bugva hajtogatják óriási lombkoronájukat, mintegy halát adva az örökkévaló-ágnak e természetváltozásért.

Még a boldogtalan Szendikére is enyhítőleg hatott e gyönyörű természetváltozás — és könnyebbülten érte magát. Amde e könnyebbülés ahhoz volt hasonló, mely a betegnél az agónia beálltán szokta megelőzni; mert az ő lelke is csakhamar újra elborult és gyötrelmes gondolatjainak árja újra magával ragadá lelkét.

de igenis javulni, sok esetben gyógyulni fognak, különösen a görvély és bujakórosok, s mindazon bőrbetegségek, melyeknek alapja, okozója: a görvélyes és bujakóros vér.”

A nagyszámú gyűlés éljenzéssel fejezte ki elismerését a felolvasó tudós előadásért, melynek végeztével a megyebeli bába-ügy rendezése fölött fejlődött ki hosszas és élénk eszmecsere. Alapos panasza van az orvosi karnak e részben a miatt, hogy még oly helyeken is, hol az újabb orvosi tudomány színvonalán álló szülésznoi ismeretekkel bíró bábák vannak, a közönség ezek mellőzésével a régiebb miniszteri intézkedések értelmében kiadott megyei főorvosi engedély alapján gyakorló ugynevezett „czedulás bábák” segítségét veszi igénybe, kiknek tudatlansága a kissé komplikáltabb szülési eseteknél temérdek károkat okoz. Felhívja a megyei főorvos különösen a kör-orvosokat arra, hogy ezen vizás állapot megszüntetésére minden lehető kövessenek el, s igyekezzenek a faluk lakosságát arra bírni, hogy egyes közel eső helységek szövetkezzenek és köröket alkotta, jól díjazott, értelmes, ügyes, okleveles szülésznoket szerződtessenek, s a törvény ellenére gyakorló oklevél nélküli bábák neveit és helyét a m. főorvosi hivatalhoz mielőbb véleményes jelentésükkel együtt terjesztsék be.

A gyűlés bevégezte után a fürdőigazgatóság gazdag lakomára hívta meg az összes jelenvolt orvosokat, gyógyszereseket és vendégeket. A harmadik fogásnál Molnár József mint a eszi fürdő jogtanácsosa és egyik tulajdonosa, tulajdonos társai nevében is gyönyörű beszédben köszöntötte fel a megyei orvosi és gyógyszerészi kart, kik hivatal vanak elsősorban arra, hogy azon termézetit kinos, melynek tulajdonosaiva a véletlen szerencse a mostani birtokosokat tette, a szenvedő emberiség javára és a humanizmus teljes dícsőségére megfelelőleg felhasználtsák. Ők tulajdonukat oly közkinesnek tekintik, melynek ők csak letéteményesei, s ez állásukból kifolyólag szinte becsületbeli kötelességnek ismerik tehetségükhöz mértten ápolni, fejleszteni és megőrizni a eszi jódforrások hatalmas gyógykineseit. — Majd dr. Szabó Samu teljes elismerése jelölül a eszi fürdő jelenlegi tulajdonosait köszöntötte fel, egy második toasztban pedig az orvos-egylet veterán elnökét dr. Marikovsky Gusztávot élte. Fekete Nándor pedig dr. Szabó Samu megyei főorvost s a közegészségügy legfőbb örét élte, s azután sürti egymásutánban egymást érték a meleg hangu felköszöntők. Törley pompás „Talizmánja” s a rozsnói cigánybanda tizes nótái hatalmas kedvre gyujtotta a tudomány komoly férfait s mikor az esti órákban az induló vonatokkal széjjeloszlott a díszes társaság, mindenki egy kellemesen és egyszermind hasznosan eltöltött nap emlékével távozott, sűrű „éljen”-ek között bucsuzva a gazdaszerepében páratlanul előzőkény fürdőigazgatótól Glós Arthurtól, kinek böles szakértelemről tanuskodó igazgatása mellett a eszi fürdő teljes és világraszóló gyógy-jelentőségénél fogva jól megérdemelt felvirágzásához a legszebb reményeket fűzhetjük. X.

Helybeli hírek.

Személyi hírek. Fáy Gusztáv volt főispánunk a múlt héten több napig Budapestben időzött. — Bornemisza László megyei alispán zágrábi és budapesti utjából vasárnap tért vissza, a mikor is itt nagyatyái öröm várta, ugyanis leányának Marton Jánosné úrnőnek kis leánykája született.

Lipót bajor herceg, ki a Garam völgyén Koburg herceg vgdásztierületén töltött néhány napot, szombaton utazott át városunkon Gödöllőre, hol huzamosabb ideig fog maradni s részt vesz az udvari parforce vadászaton.

Egyházi visitációt teljesített a helybeli r. kath. egyházközségben dr. Podraezky István rozsnói kanonok, ki püspöki megbízásból múlt vasárnap városunkba érkezett s kiküldetésében hétfőn járt el. Miután dél-előtt az egyházközség anyagi ügyeit vizsgálta meg s azokat teljes rendben találta, délután az elemi iskolai osztályokat tekintette meg. A magas műveltségű és igen rokonszenves kanonok kedden utazott vissza, hogy a tapasztalt rendről jelentést tegyen püspökének, ki megyéje egyházközségeit most sorban vizsgálhatja.

Szobája selyem függönyein beszűrődő napsugár már mély gondolatokba merülve találta. Ugy ül ott: szép, halvány arcát, melyet fodros hajfürtjei, mint a gyászfüz a siremléket takarják el, rózsás tenyerébe fektetve s apáthikusan a nagy semmisségbe bámul. Hogy örült máskor a természet ébredésénél . . . mély tele tudóval szivta az ózondus, virágillattal telített tavaszi léget . . . hogy örült a madárkák esieseresésének, a bogárkák zümmögésének . . . mily kéjérzettel töltötte el keblét a fa rügyezése, a bim-bök nyílása . . . és most . . . nem lát . . . nem hall . . . nem érez semmit . . . nem örült semminek . . . Csak egy érzemény tölti el szívet, lelkét, annak szívjá be édes-mérges illatát . . . pedig tudja, hogy érintése gyöttrő kín és lehellete mérég . . . Tudja, hogy esalódás várhat reá; mert nem tudja, hogy viszont szeretettik-e . . . tudja, hogy szerelme reménytelen, mert atyja általban nem vagy csak igen nehezen fog választásába egyezni — : és mégis szeret . . . szeret azon önzetlen, igaz szerelemmel, mely oly szent, oly mély és oly végtelen, mint a tenger . . . Szíve mégis telve imádattal, szent és magasztos kultuszt alapított, mely belvilága egy férfi arc, kinek bensejében állandó oltárt emelt, hogy élte egy imádság legyen az ő boldogságáért s hogy azon az ő képe ragyogjon magasztos diestényben — örökre . . .

Gondolatjában atyja megjelenése zavarta meg, ki örömsugárzó arczal lépett be hozzá ily szokatlan időben.

— Bocsáss meg édes gyermekem, — mondá a báró a szokásos üdvözlét után leányát homlokon esökölva, — hogy ily jókor háborgatlak; de nem volt nyugtom, míg veled örömemet nem osztom. Örvendj gyermekem szerencséd felett; az ország legelőkelőbb család sarja: Herlitz gróf tegnap megkérte tőlem kezdet — és én kedvező választ adtam neki — nevemben is.

Szendike, ki mindenre inkább volt elkészülve, mint e hirre, annak hallatára halotthalvány lett. De csakhamor leküzdte ijedségét, — hisz szerelme forgott szóban — s elhatározá, hogy minden további zaklatástól ment legyen, ezuttal fogja bevallani érzelmeit atyjának.

Hogy azonban atyját a reá várakozó végtelen nagy, csapásszerű meglepetésre, melyet mint tudta, vallomása előidézni fog, — mintegy előkészítse: eleinte csak gyermekes kifogásokkal igyekezett a jól visszautasítását in-

Esküvő. Tegnap esküdött egymásnak örök hűséget Czíkora Emma k. a. és Soós Gyula törekvő fiatal kereskedő. Esküvő után a boldog pár nászutra kelt. — Aldás és szerencse kísérje éltökben.

Okt 6-án a helybeli egy. prot. főgyimn. Tompa-köre diszülést tart. Az ünnepegy d. u. 3 óraker kezdődik a tornateremben.

A vértanuk szobrának leleplezése vármegyénk is küldöttségét meneszt Bornemisza László alispán vezetése alatt. A küldöttség mely okt. 5-én indul utnak a következő tagokból áll: Abonyi Pál, Török János, Fáy Barna és Szentiványi Árpád.

A gömörmegei ált. tanítóegylet rimaszombati járásköre f. évi október 8-án d. e. 9 óraker Nyustján az ág. ev. iskola helyiségében gyűlést tart, melyre ugy az egylet t. tagjait, mint a tanügy iránt érdeklődőket tisztelettel meghívom. A gyűlés tárgyai: — 1. Mintatartás az irálytanból, tartja Füzesy Márton. — 2. A minta tanítás megbíralása. — 3. „Hogyan szoktassuk növényeinket a rovarevők védelmezésére?” Vitatétel Hannák Manótól. — 4. „Mily módon és mily mértékben alkalmazandók a játékok, a népiskolai nevelés keretében?” Értekező: Hannák Manó. — 5. Folyó ügyek. — 6. Indítványok. — 7. Tisztujtás. — Rimaszombat, 1880. október 1-én. Czíkora István, a járáskör elnöke.

Uj vonat. Október 1-től kezdve városunkból uj személyvonat közlekedés lépett forgalomba Budapest, Miskolcz és Rozsnyó között. Az új személyvonat naponként d. e. 3/4 11 óraker indul Rimaszombathól Feledre, hol a pesti és miskolczi személyvonatokhoz fog csatlakozni. Az áll. vasutak ez újabb intézkedése által lehetővé van téve az, hogy városunkból olecsőbb áron juthatunk a fővárosba, hova ép vacsora idejére érkezvén meg, ugyanazon napon még színházba is mehetünk.

Füst nélküli löporral tettek kísérletet tüzeink kedden délután 5 óraker a vásártéren. Az érdekes kísérletre egész ember-áradat vonult ki, mely félhold alakban csoportosult a felállított uehatius-ágyu körül. Összehasonlítás czéljából először a régi löporos töltények közül löttek el néhányat, s ezek valóságos füstfelleglet támasztottak, melynek foszlányaival a kavargó szél birkózott meg, azután az új töltényekből használtak el vagy tíz darabot, melyeknek alig észrevehető gyenge füstpárája azonnal eloszlott. A kísérlet után Castelnovo gr. kapitány tartott rövid magyarázatot a közönségnek.

Vármegyei ujdonságok.

Választások. A gömöri ev. ref. egyházmegyében Farkas Abrahám világi tanácsbírot gondnokká, Rjuszka Gyula jánosí lelkézt pedig papi tanácsbírová választották meg.

Kishonti esperességi tisztujtás. A szavazatra jogosult tizenhatodik testület az oszgyáni egyház, mint már jeleztük, vasárnap szavazott le s szavazatát Kubinyi Aladár, mint esperességi felügyelőre, Glauf Pálra, mint fő- és Liszkay Jánosra, mint alesperesre adta. Ez utóbbi szavazatával az egyház előbb ugyan Kemény Lajos lelkézt tisztelette meg, ki azonban határozottan lemondott, hivatkozva a pártértekezlet megállapodására. — A szavazatok beküldésének határideje szeptember végével lejárván, az eddigi fősperes Czéner Pál elnöklote alatt erre kiküldött bizottság legközelebb fogja azokat febantani. Az eredmény azonban, mivel az egyházak szavazása nyilvánosan eszközöltetik, ha csak valamely szavazat alaki hiány miatt érvényét nem veszti, ismeretes. Kubinyi Aladár 16 szavazattal egyhangulag választott meg, míg Glauf Pál és vele Liszkay János ép anyyi, nyolcz szavazat esik mint Markovics Pál és Bodiczky Mihályra. Mivel azonban az előbbiekre szavazott 8 szavazat nagyobb lélekszámot képvisel, előre láthatólag ezen Glauf Pál rimaszombati és Liszkay János rimabrezói érdemes és tevékeny lelkészeket fogjuk mint fő- és illetve alesperest üdvözölhetni. Bizton hisszük, hogy ezen tisztujtás a kishonti esperesség történetében forduló pontot fog képezni. Kivánatos is, hogy olyan zajongásoknak, minőknek az előző évi itt tartott esperességi gyűlés alkalmával is tanni voltunk, vége vetessék s azokat békés, kiható és alkotó működés váltsa fel.

dokolni, s csak midőn a báró a motivumokat el nem fogadva tőle a visszautasítás igazi okának — bármí legyen is az — megnevezését szigorúan követelte —: vallotta be Szendike mély pirulás közben érzelmeit és könyek között tárta fel szívet atyja előtt.

A báró ennek hallatára megdöbent ugyan, de mivel ezen egész szerelmi históriát — mint magát kifejezé — csak leánya szeszélyességének tulajdonítá: vizasztalni kezdé őt, hogy az idő a legjobb orvosa a szerelemnek, s hogy elutazik Párisba és Olaszországba, — s a sok szép látvány csakhamar elfeledtetni vele e neveltség szerelmeit, mely gyermekek rajongásnál ugy sem egyéb; s hogy a gróf szívesen vár, nem kell rögtön határoznia stb. Mert gondold meg gyermekem, — tévé hozzá szelid, rábeszélő hangon, — hogy ily megtszerteltető ajánlat az ország legtekintélyesebb családok egyikének sarjától — valóban — nem egy mindennap kínálkozó szerencse-párthie, melyet holmi gyermekek rajongásokból visszautasítani a legotrombább tapintatlanság s magát később könnyen meg is boszulható könnyelműség volna.

Midőn azonban Szendike indignáltan kijelenté, hogy szerelme nem szeszély, nem gyermekek ábránd, hanem egy öntudatra ébredt nő szívében élő örökös szent érzelme, mely boldográ vagy boldogtalaná tud tenni csak, de soha sem aludhat ki. — A báró így megalatva számításában, kimondhatatlan dühre gerjedt, s szikrázó szemekkel jelenté ki leányának, hogy ő, kinek esaládfája egész a tizenhatodik századik terjed, nem fogad be soha, soha esaládjá kötelekébe holmi sehonnani tentanyaló beamerit . . . nem ő, inkább a halál gondolatával később megbarátkozni, minthogy ő — világ esufjára — esaládjá czimerét, melylyel dícső kormányzók és hős hadvezérek díszeltek — egy könyvmoly latinerrel, kinek ősei holmi falusi rektor-félék lehettek — megésonkítsa stb.

Szendike szíve összefacsarodott e dühös szavak hallatára. Feje szédült és egész testében remegett. Nincs tehát a jövőben egy reménysugar sem, mely boldogtalan szerelméből kivezető ösvényre vezetné? . . . Veszve van minden örökre! — sohajtá — s alétan rogyott össze.

(Folytatása következik.)

Hirdetmény.

2712. sz. — A **Nagy-Szlabos** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. ügy. miniszt. rendelet 9. és 10-ik §§-ihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 24. napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. szept. hó 2.

Fornét. **Cseh.**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

2511. szám. — A **Restér községében** gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10-ik §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 20. napjának d. e. 9 órája** a kir. trvszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. szept. 2.

Fornét. **Cseh.**
kir. tszéki elnök. kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

3213. szám. — A **Zsór** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 21. napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 14. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A rimaszombati kir. trvszék 1890. évi szept. 19.

Fornét. **Cseh.**
kir. tszéki elnök. kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

2593. szám. — A **Rudna községében** gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 22. napjának d. e. 9 órája** a kir. trvszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. szept. 2-án.

Fornét. **Cseh.**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

2627. sz. — A **Kőrös községében** gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 22. napjának d. e. 9 órája** a kir. trvszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. szept. hó 2.

Fornét. **Cseh.**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

3062. sz. Az **Almágy községében** gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. ügy. miniszt. rendelet 9. és 10-ik §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október hó 22. napjának d. e. 9 órája** a királyi törvényszék 14. sz. hivatalozójába kitűzetett.

Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. szept. 16.

Fornét. **Cseh.**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

3063. szám. — A **Síd községében** gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. ügy. miniszt. rendelet 9. és 10-ik §§-ihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október 22. napjának d. e. 9 órája** a kir. trvszék 14-ik sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. tszék Rimaszombat, 1890. szept. 16-án.

Fornét. **Cseh.**
kir. tszéki elnök. kir. tszéki jegyző.

Uj bevásárlás.

Őszi divattudósítás.

Az őszi időszak beálltával van szerencsém a nagyérdemű közönség figyelmét fölhívni ujonnan tett bevásárlásomra.

Ajánlom ez alkalommal a következő czikkeimet, u. m.: **Női ruhaszövet, flanel, casán, lóden, moldon, különféle jó mosó barchetek, calmuk, 1/4—1 1/4 széles gyapju, cachemir- és berlini-kendő, Jäger- és másféle gyapjú-ing, nadrág és fuszekli, női trico-derek, gyermek, női és férfi szövött és bőr-keztü.**

Kézimunkához miundenféle czikk: előnyomott tárgyak, asztalfutó, kredenz-, gyümölcs- gesztenye-takaró stb. Kanavász kezdet munkák igen szép árnyalatban. Berlini-, perzsa- és himzett pamut, filosoel és ombre-selyem, különféle fehér és színes kötő-pamut stb.

Uraknak fehér és színes **ing, lábravaló, gallér, kézelő, nyakkendő, esső-ernyő** stb. **Creton- és satein-paplan, pamut- és ezérna-vászon:** Raktáron tartok **késmárki vászon** és különféle **terítékeket, kanavász, chifon, oxford** és **inleteket.**

Mindenféle **női és férfi szabó-kellékeket.** |

Igen szép választék **menyasszonyi- és sírkoszorukban.**

Haltenberger Béla kassai **kelmefestő** részére minden e szakba vágó czikket elvállalok, kitől **színminta-kártya üzletben** van elhelyezve, hol az **megtekinthető.**

Végül ajánlom még **fűszer-czikkeimet** is.

Midőn a fentemlített czikkekre még egyszer fölhívnom a n. é. közönség figyelmét, bátor vagyok megjegyezni, hogy azonfelül még számtalan czikket tartok raktáron.

Mintákat kívánatra ingyen és bérmentve bárhova küldök.

Magamat a n. é. közönség szíves figyelmébe ajánlván maradtam

Rimaszombat, 1890. év szeptember hó végén.

Tisztelettel

SOÓS GYULA.

Pontos kiszolgálat.

Hirdetmény.

3051. sz. — A **Keszi** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10-ik §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890-ik évi október hó 31-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. trvszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. szept. hó 9.

Fornét. **Cseh.**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

2510. szám. — A **Hüb községében** gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi október 27. napjának d. e. 9 órája** a kir. trvszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. szept. 2.

Fornét. **Cseh.**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

3245. sz. — Az **A.-Kálóska** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi november hó 7-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 17. számú hivatalozójába kitűzetett. — Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A rimaszombati kir. törvényszék, 1890. évi szept. 19.

Fornét. **Cseh.**
kir. tszéki elnök. kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

3106. sz. — A **Alsószuha községében** gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9-ik és 10-ik §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi november 4-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. szept. 12.

Fornét. **Cseh.**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

A legnépszerűbb és a legelterjedtebb magyar napilap.

X-ik évfolyam.

A legnépszerűbb és a legelterjedtebb magyar napilap.

„BUDAPESTI HIRLAP“

Szerkesztők és laptulajdonosok:

CSUKÁSSY JÓZSEF és RÁKOSSY JENŐ.

A „Budapesti Hírlap“-nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét, minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzeti- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: **magyarság!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hírlap“ érte el: legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak.

A „Budapesti Hírlap“ **politikai czikkeinek** iránya, mint eddig, ugyezentul is mindenkor nemzeti és pártérdekektől független. **Politikai hírei** széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közléte felől távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községekben is bír a lap. „Budapesti Hírlap“ **távirati tudósításai** manap már teljesen egy fokan állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. A „Budapesti Hírlap“ **Tárca-rovata** a lapnak egyik erőssége és mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. **A napirovatokat** kitűnő zsurnaliszták szerkesztik s a helyi értesülés ismert legügyesebb tudósítónkra van bízva. **Rendőrségi és törvényszéki rovat**ai külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hírlap“ helyet foglalhat **minden család asztalán. A közgazdasági rovatban** a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. **A regényesarnokban** csak kiváló írók legújabb műveit közli.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt., félévre 7 frt., negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legezelszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő czim alatt: **A „Budapesti Hírlap“ kiadóhivatalának, IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.**

2—3.